

Zaaknr. : 16.zk03263

Kenmerk : 16IT009941

Barcode :

Vergadering algemeen bestuur

Verslag van de vergadering van het Algemeen Bestuur van Waterschap Brabantse Delta d.d. 17 februari 2016 om 19.30 uur te Breda, kapel, Bouvigne.

Aanwezig:

De vicevoorzitter: C.A.A. Coppens

De leden: J.J.M. van der Aa, M.J.C.M. Arts, K. van den Berg, W.J.H. de Boer, W. Bonthuis, C.B.M.E. Franssen, J.J.M. van der Heijden, H.B. Hieltjes, C.A.M. de Jong, L.H. van der Kallen, J.J. Kocx, W.W.J.F. de Koning-Bogers, C.A.M. Korst-Dingemans, C.C.F. Mureau, G.G. de Neve, F.C.J. van Noord, P.H.T. Raedts, Th. Schots, H.C.A.M. Schouwenaars, C.A.G. Sneep, W. Spierings, J.P.W.A.A.M. Taks, M.C. Velthoen, H.P. Verroen, J.J.M. Voets, A.A.F.M. Wijnen

Afwezig met kennisgeving: C. Moonen, H.T.C. van Stokkom, J. van Dam, J.A.M. Slenders, J.A.P.G. Verhulst

De plv. secretaris-directeur: A. Meuleman

Notulist: H. Mutsaerts van Het Notuleercentrum

1. Opening

De voorzitter: Dames en heren, van harte welkom op deze Algemeen Bestuursvergadering, toch weer een vergadering met een ander karakter, een ander tintje, ten minste het eerste gedeelte. Daarna gaan wij met de reguliere vergadering verder.

1.a Oordeelsvormend vergaderen 'Actualisatie Communicatievisie 2016'

1.a.1 Handvat Oordeelsvormend Vergaderen Actualisatie en evaluatie Communicatievisie

1.a.2 Actualisatie Communicatievisie

De voorzitter: Dan heb ik het over het oordeelsvormend vergaderen, Actualisatie Communicatievisie 2016. U heeft daar allemaal een handvat bij gekregen. Ik denk niet dat het nodig is dat nog een keer te gaan vertellen. Ik vind het heel spannend en ik denk jullie ook. Ik stel voor hiermee te gaan starten. Ik heb voor deze vergadering nog even contact gehad met de portefeuillehouder en die heeft aangegeven vanavond een luisterend oor te hebben. Wat hier besproken wordt, zal hij meenemen om te kijken of een aanpassing van het voorstel al dan niet nodig is. Dat betekent dat de portefeuillehouder van mening is dat hij geen actieve rol heeft in het debat. Dat maakt dat ik vind dat ik wel technisch voorzitter kan zijn, ook tijdens het oordeelsvormend gedeelte. Dat technisch voorzitterschap houdt volgens mij in dat ik direct iemand het woord ga geven die er als eerste om vraagt. Daarna gaat het los en wordt het wat mij betreft een debat tussen de fracties. Als iedereen ervoor zorgt dat alle fracties aan het woord kunnen komen, dan heeft de voorzitter geen enkele rol. Als ik daar enige twijfel bij heb, dan zal ik dat aangeven. Verder heb ik de opdracht meegekregen om het oordeelsvormend gedeelte niet langer dan een half uur te laten duren, maar gezien de rest van de agenda, denk ik dat wij het wel een kwartiertje extra kunnen gunnen, ook omdat het de eerste keer is. Ik ben wel van plan om om kwart over acht die streep te trekken. Dus een paar boodschappen, houd het kernachtig en kort en geef elkaar de ruimte. Aan wie mag ik het woord geven?

De heer Verroen: Voorzitter. In navolging van wat u opmerkte over het handvat dat wij gekregen hebben, wil ik het proces memoreren en dat ik bijzonder tevreden ben dat wij als werkgroep Bestuurlijke vernieuwing zo'n goede ondersteuning hebben gekregen van de staf, met name de staf die dit handvat eerst in de werkgroep besproken heeft en ook goed uitgewerkt heeft, zodat het ons gaat helpen om in een nieuwe trend te raken, waar wij nu een eerste vergadering van hebben volgens het BOB-model. Dat is iets wat wij allemaal als Algemeen Bestuur in de bestuurlijke vernieuwing vorm proberen te geven en dat is best wel het memoreren waard dat dat nu een aanvang genomen heeft. Daar ben ik heel blij mee. Nogmaals, ik wil de ondersteuning expliciet van de staf noemen en mijn waardering daarvoor uitspreken. Inhoudelijk hebben wij in het handvat gekeken naar wat wij op zo'n vergadering te berde zouden kunnen brengen. Goed aan dit stuk en wat past in de visie en het oordeel van onze fractie, is dat er nu rekening gehouden is met KPI's, met

SMART meetbare zaken, waarmee je kunt kijken of er inderdaad meetbare resultaten worden geboekt. Daar is een aantal voorbeelden van terug te vinden en dat vinden wij heel plezierig. Ook heel goed aan dit stuk vinden wij dat de medewerkers een duidelijke rol krijgen. Zij worden geacht de ambassadeurs van het waterschap te zijn en de communicatievisie uit te dragen en dat vinden wij een heel positief punt. Wij willen aanvullen dat met name ook de Algemeen Bestuursleden in die taak zullen moeten groeien en overal waar mogelijk, die rol moeten pakken om de communicatie goed ter hand te nemen. Verder vind ik het heel positief dat de zaken die verwoord zijn in de motie, de doelstellingen van de communicatievisie, goed opgepakt zijn. Het verheugt ons dat wij dat terugzien. Wij willen wat bereiken en een van de hoofddoelen die wij willen bereiken, is de taakbekendheid van het waterschap. In de motie hebben wij daar al over gesproken en er was een grote instemming in het Algemeen Bestuur dat dat een van de hoofddoelen is. In de opsomming wordt dit ook steeds als belangrijkste prioriteit opgesomd. Dat is heel goed. Wat wij ook graag zouden willen en wat naar ons oordeel goed aangevuld zou kunnen worden, is dat de taakbekendheid vastgesteld wordt wat die op dit moment is – dat noemen wij een nulmeting – dat wij dan inzicht hebben in hoe die taakbekendheid beïnvloed kan worden, dat er een actieplan geformuleerd wordt om de taakbekendheid te vergroten en dat er uiteindelijk nadat het actieplan een looptijd gehad heeft, ook een eindmeting plaatsvindt, zodat wij kunnen kijken hoe succesvol wij zijn. Wij matigen ons natuurlijk geen enkel oordeel aan over hoe dat moet gebeuren, daar hebben wij een hele kundige communicatieafdeling voor die ongetwijfeld daar waar zij dat zouden willen, expertise kan inhuren. Op het hoe gaan wij niet in, maar het doel is: zijn wij gehouden als Algemeen Bestuursleden om dat stipje op de horizon zetten en dat doen wij bij deze ook. Naar ons oordeel zou dat een waardevolle toevoeging zijn aan de nota en die zien wij dus heel graag in de vorm van een meetbaar gemaakte taakbekendheid van het waterschap. Een actieplan of een hint daartoe zou heel goed zijn. Wij willen als tweede punt van aandacht meegeven, in de procentuele verhouding zal ik ongetwijfeld mislaan, maar in het bedrijfsleven is een 80/20 regel een vaak gehanteerde vuistregel. Tachtig procent (80%) van de activiteiten van het waterschap bevindt zich buiten de steden en tachtig procent (80%) van de inwoners van het waterschapsgebied woont in steden. Nou zal ik er ongetwijfeld wat vanaf zitten, maar ik denk met dat speciale punt in het oog dat wij praten over taakbekendheid en dat een groot gedeelte van onze doelgroep wellicht niet woont in het gebied waar het waterschap zich het meest profileert, dat het heel handig zou zijn om ons daar rekenschap van te geven en daar in de communicatievisie iets mee te doen, bijvoorbeeld de gemeenten als een hele nadrukkelijke partner te zien en in discussies die de gemeenten met hun inwoners hebben over waterbeleid of aanverwante zaken, wellicht te participeren. Niet omdat wij dat moeten, maar omdat wij dat kunnen. En dan onze communicatie-effort daarop zetten dat de taakbekendheid vergroot wordt. Naar ons oordeel zijn dat punten die in de communicatievisie zouden kunnen worden opgenomen en wij als CDA zouden dat ook heel fijn vinden.

Mevrouw Bonthuis: Gelijk insteken? Graag, dank u wel. Ik sluit mij aan bij de vorige spreker door te benadrukken dat wij het heel fijn vinden om ruimte te krijgen, wij als werkgroep Bestuurlijke vernieuwing, voor oordeelsvorming en ik ga mijn best doen in vooral aan te geven wat mijn fractie wil bereiken met het communicatieplan dat nu voorligt. Het is een heel degelijk communicatieplan. Er is heel veel werk verzet, dat kun je eraan afzien, aan het verzamelen van alles wat er gedaan is en daarvoor alvast mijn complimenten, want ik weet uit ervaring hoeveel werk dat is. Als je het dan hebt over wat wij willen bereiken, wat zijn de effecten nou eigenlijk die wij met communicatie willen en wat wij met de motie in november hebben beoogd te onderstrepen. Dan staat centraal en dat staat ook mooi verwoord: "Bekendheid van taken en verantwoordelijkheden van het waterschap onder inwoners." Dat woord 'inwoners' staat centraal. Wij hebben gemerkt dat het heel moeilijk is om duidelijk te maken aan inwoners die niet direct een voelbaar direct belang hebben bij het waterschap en haar taken, dat het er ontzettend toe doet wat wij hier met elkaar bedenken en uitwerken. Dat is de essentie van het effect dat wij willen bereiken. Hoe je dat doet, dan kom je volgens mij op die taakbekendheid. Een waterschap is geen bedrijf in de gewone zin van het woord, dus ik ben er niet op uit om straks iedereen op straat te horen zeggen, het gaat om Waterschap Brabantse Delta. Nee, ik zou het veel fijner vinden als inwoners weten dat er een waterschap is dat zorgdraagt voor droge voeten, een schone en goed gemaaide sloot en zo kunnen wij nog veel meer voorbeelden noemen. Schoon water ook niet onbelangrijk. Dat is de taakbekendheid. Als inwoners dat kunnen noemen, met name inwoners met wat meer afstand tot dit werk, denk ik dat wij heel ver zijn. Op dat punt vind ik het communicatieplan of de tussenevaluatie zoals die er nu ligt, nog wat weinig concreet en daar zou ik als Water Natuurlijk nog wat meer invulling bij willen zien.

De heer Van Noord: Ik vond een aantal mooie aangrijpingspunten die wij als fractie hebben opgemerkt. Een van de zaken is – ik had het niet beter kunnen verwoorden – die 20/80 regel houdt ons ook een beetje bezig. In een van de uitgangspunten van deze communicatievisie staat inderdaad van, laten wij de mensen waar wij de projecten voor uitvoeren, goed op de hoogte brengen. Dan denk ik, ja, wij dachten eigenlijk een beetje hetzelfde. Die mensen die daar vaak in het buitengebied zitten, zijn al meer betrokken en weten vaak beter wat er speelt, maar die tachtig procent (80%) die in de steden woont, weet dat veel minder. In die zin sluit dat aan op waar wij het over hadden. Die nulmeting, misschien is dat een beetje toch het bedrijfsleven, als je een klanttevredenheidsonderzoek doet, dan wil je eerst weten waar je staat. Dat miste ik ook een beetje in het stuk. Op nummer een staat versterking van de naamsbekendheid en taakbekendheid, maar

waar staan wij nu eigenlijk? Ik las wel, bij de mensen waar wij heel veel contact mee hebben, meten wij dat wel eens, hoe bekend is het, maar ja, dat is hetzelfde als hoe bekend ben jij nu eigenlijk, terwijl je als collega's in het bestuur zit. Het zou wellicht goed zijn om een soort nulmeting te hebben en ik ga het niet herhalen, daar kunnen wij ons absoluut in vinden. Wat ons ook trof, was eigenlijk wat wij al doen op het gebied van de goede zaken, zoals het CSM-systeem, de integratie van website, social media en wat wij daarmee bereiken. Volgens mij hartstikke positief, moeten wij vooral mee doorgaan en daar stapjes blijven zetten. Maar wat wij ook heel apart vonden en dan praat ik ook een beetje namens mijzelf, er stond in de stukken ook iets over het project Ons Water. Toen dacht ik Ons Water, wat is dat eigenlijk precies? Het ging over een programma van de Unie. Dus ik dacht, eens even kijken. Wat een leuke informatie staat daarop zeg. Ik had er geen idee van. Misschien moeten wij daar op de een of andere manier ook iets mee, want wij moeten leuke filmpjes maken, maar die staan er al op. Wij moeten leuke verhalen vertellen, maar ja, die staan er ook al op, dus hoe krijgen wij nou de mensen in ons gebied dat zij een klein beetje dat soort informatie tot zich nemen en daarnaar kijken. Dat is inderdaad een algemeen punt. Er is al heel veel materiaal beschikbaar, maar hoe krijgen wij dat bij die mensen? Ik denk dat dat een belangrijk punt is. Misschien moeten wij er zelf maar mee beginnen. Wij hebben twee dingen die wij gewoon eens in de groep willen gooien. Als je kijkt naar de agenda van de vergaderingen, dan staat communicatie er eigenlijk niet vaak op. In het bedrijfsleven zetten wij als eerste punt op de agenda van elke directievergadering de veiligheid. Misschien moeten wij hier eens op een prominente plek regelmatig ook gewoon het stukje communicatie terug laten komen. Wij hebben nu een fantastisch overzicht van maand na maand na maand wat er allemaal gebeurd is. Misschien moeten wij dat eens wat vaker horen.

De heer De Boer: Mag ik even onderbreken, volgens mij gaat u eraan voorbij dat bij ieder agendapunt een paragraafje communicatie staat. Vindt u dat onvoldoende?

De heer Schouwenaars: Ik zie het als een oproep van Frank om dat deel expliciet in de vergadering wat beter uit te lichten.

De heer Van Noord: Ja, ja. En wat ik ook leuk zou vinden, of wat wij ook leuk zouden vinden is, misschien zou je ook namens het Algemeen Bestuur een soort klein klankbordgroepje of een aantal mensen die dat leuk vindt en die zeggen, laten wij eens af en toe bijpraten met een afdeling over wat er plaatsvindt, zodat je daar in de vergadering iets over kunt vertellen.

Mevrouw Bonthuis: Bied je jezelf aan, Frank?

De heer Van Noord: Ja, bij deze, maar ik ga het niet in mijn eentje doen natuurlijk.

Mevrouw Konings: Ik wil hier graag op aansluiten. Ik denk dat er al drie mooie stukken benoemd zijn, waar wij ons als fractie PvdA wel in zien. Ik pak het eerste gedeelte toch nog even terug, het stad en landverhaal. Ik denk dat dat heel belangrijk is, vooral met de naamsbekendheid, waar onze inwoners, zij denken vaak dit is niet voor ons, dit is voor degenen die op het platteland wonen. Maar juist in de stad is het ook heel belangrijk. Dus die bekendheid is voor ons heel erg belangrijk en bekendheid wil ik verder vertalen in betrekken, burgerparticipatie is van belang, juist van buiten naar binnen werken. Als je naar onze vergadering kijkt, is het van dat wij het van intern bekijken en ik denk dat ook juist wij van buiten naar binnen moeten gaan kijken.

De heer Verroen: Heb je een idee hoe je met name de stedelingen van buiten naar binnen kunt betrekken, want daar doet het waterschap relatief net iets minder dan buiten de steden.

Mevrouw Raedts: Daar heb ik wel ideeën over. Wij zijn nou een discussie aan het voeren die neigt naar hoe wij de dingen gaan doen, maar daarvoor ligt nog wat gaan wij doen en daarvoor ligt nog waarom. Waarom willen wij communiceren? Dat waarom is een keer in de zoveel jaar om te gaan stemmen, maar het is veel belangrijker dat men het waterschap kent als een potentiële partner in het werk. Dat zijn de burgers en organisaties die daar initiatieven in kunnen nemen. Dus het uitnodigend zijn zit te weinig in de huidige stukken. Het is vrij sterk zendend, via de website en social media, wij willen in de pers, maar dat is allemaal zenden. Dus ook het uitnodigend zijn, ook op zoek gaan naar groepen mensen, dat doen wij wel in projecten, maar dat kan ook met een project als Ons Water. Er is ook een fantastisch project in Brabant, Schoon Water. Laten wij daar ook wat meer bekendheid aan geven. Dan is voor mij de vraag, wat wil je uitzenden? Zoals ik de stukken nu lees, doet het waterschap zichzelf tekort, want ik mis de relatie met de stedeling die graag naar buiten en naar natuurgebieden gaat. Ik was zelf helemaal verbaasd toen afgelopen zondag de webcams op de vogelnesten opengingen. Binnen tien minuten waren er al veertienhonderd (1.400) mensen in Nederland online. Dus de interesse in niet alleen vogeltjes, maar ook in de habitat van die vogels, daar wil men gewoon graag naartoe. Het aspect natuur, schoon water, recreatief medegebruik zit er op dit moment niet in. Het stond er voorheen wel in. Ik heb het nagelezen, tot een jaar geleden stond het wel in de

kernboodschap en in de missie, maar nu is het eruit. Ik vind dat het waterschap zichzelf daarmee tekort doet.

Mevrouw Konings: Ik wil daar gelijk op inhaken, dat is hetgeen waar ik naartoe wilde gaan daarnet. Het is juist het betrekken van de burgers en of dat nou de stedeling is of degene van het platteland, ze hebben interesses, alleen die interesses halen wij op dit moment niet op. Dat is denk ik hetgeen wat jij nou net weerspiegelt. Door het niet op te halen, weet je het ook niet. Dat is hetgeen wat men juist als betrokkene, ook moet gaan doen. Wij zijn allemaal afgevaardigden en horen veel uit het veld, maar zo kunnen wij ook als waterschap bekend gaan worden, zo van hé, jongens, denk eens met ons mee, wat vinden jullie interessant. En daarbij aansluiten. Dan draai je het om, dan ga je van buiten naar binnen werken.

De heer Verroen: (zonder microfoon) ... het betrekken van partners, zoals gemeenten.

Mevrouw Konings: Het is de waterketen op zich en dat is wat nu al in is gezet met Ons Water, het is waterketen breed. Of het nou de drinkwaterbedrijven zijn of wat dan ook, wij hebben allemaal met elkaar te maken. Een burger denkt, water is water. Wij maken zelf intern verschil, wij hebben de waterzuivering en de andere tak. Dat is denk ik het belangrijkste, wij moeten het omdraaien. Naams- en taakbekendheid vinden wij belangrijk, maar wat vinden de burgers belangrijk en hoe kunnen wij daarop inspelen.

De heer Van Noord: Ik vind dat best moeilijk hoor. Rond de verkiezingen zag je reporters op straat die af en toe mensen gingen interviewen en dan vragen ze letterlijk: wat weet u van het waterschap? Je krijgt de meest vreemde antwoorden. Mensen hebben echt geen idee wat wij doen als waterschap.

De heer Schouwenaars: En die hebben toch op ons gestemd?

De heer Van Noord: Ja, wonderbaarlijk. Misschien dat ze daar andere motieven voor hadden, ik heb geen idee. Waarom? Volgens mij gaat het ook om een stukje legitimiteit van zo'n bestuur en organisatie, waarin je op zijn minst moet uitleggen waar je voor staat. Dat zeiden jullie ook heel duidelijk. Die projecten, volgens mij leggen wij dat al goed uit en betrekken wij de mensen in de buurt daarbij, maar juist op het algemene stuk zou ik meer willen doen. Ik wil graag aanvullen. Wij hadden een gek idee, waarbij de vraag wel is hoe ga je het doen, maar zou je als waterschap ook met andere partijen – dat is ook een beetje naar buiten – bijvoorbeeld Staatsbosbeheer, als daar wandelingen worden georganiseerd, dat je daar een stukje informatie meeneemt. Fietstochten door IVN, enzovoorts, dat je niet alles zelf hoeft te gaan doen, maar informatie inbedt in organisaties die al bepaalde fietstochten of weet ik wat organiseren en daar dan op aanhaken. Bij een leuk project uitnodigen om bij een kopje koffie daar iets over te vertellen.

Mevrouw Bonthuis: Dat klinkt helemaal fantastisch, maar waar heb je het dan over? Je hebt het dan eigenlijk over, laat een ander een mediaboodschap uitdragen, dus maak partnerschappen. Dat is wat je eigenlijk moet doen. Dan hoeft je het niet allemaal zelf te doen en kost het ook niet meer uren, tijd en geld, maar dan doe je het met anderen, dat is denk ik een van de essenties die wij kunnen doen. Ik heb ook zitten puzzelen, hoe krijg je nou die stedeling, die toch ook wel voor Water Natuurlijk heel belangrijk is en ook een beetje de moeilijk bereikbare groep, hoe krijg je die nou werkelijk geïnteresseerd? Bij interesse heb je altijd een belang nodig. Zoals in het buitengebied is dat gewoon veel handiger om aan te wijzen. Het belang is veel directer zichtbaar. Wat is nou het belang van de stedeling? Een van de kansen die ik zie, is de aansluiting bij wat in alle gemeenten gebeurt als je het hebt over stedelijk waterbeleid. Alle gemeenten zijn dat nu aan het uitwerken of hebben daar al stappen in gezet. Ons waterschap geeft mij het beeld dat wij daar nog heel erg voorzichtig in opereren, want het is van de gemeenten en eigenlijk niet van het waterschap. Ik denk dat je daarover na moet denken in de vorm van die partnerschappen. Als je een gemeente mediaboodschappen kunt laten geven, je zit wel aan tafel, dan kom je verder. Dat is een vorm om toch dat belang aan te spreken.

De heer De Boer: De fractie van Ons Water/West-Brabant Waterbreed wil ook nog graag een aantal punten inbrengen. Allereerst constateren wij dat de structurele aandacht die nu aan communicatie wordt gegeven in deze visie, pure winst is. Structureel nadenken over hoe je met communicatie omgaat. Niet meer hapsnap, maar dat je daar echt een beleid voor ontwikkelt. In het verleden hebben wij vaak gesproken in termen van zenden van informatie. Wij constateren dat er thans ook veel meer aandacht is voor het ontvangen van informatie, het van buiten naar binnen werken, wat hier vaker is genoemd. Onze fractie heeft daar in het verleden vaak aandacht voor gevraagd, ga met de mensen in gesprek. Wij hebben aangedrongen op het organiseren van huiskamerbijeenkomsten en dat soort zaken. Nou, dat heeft hier een warme ontvangst gehad en dat waarderen wij. Ik heb het nog niet gehad over de rol van de Unie, dat staat wel in de nota, maar die zou wat ons betreft nog wat meer aangescherpt kunnen worden. Als wij het hebben over algemene waterschapsdoelen, dan zien wij een belangrijke rol in Unieverband weggelegd. Een zaak waarvoor wij extra aandacht vragen.

De heer Van Noord: Wibbo, als ik even mag aanvullen, dat hele leuke programma Ons Water wordt geïnitieerd door de Unie.

De heer De Boer: Dat klopt, dat is mij bekend, maar wij zouden in Unieverband denk ik nog wel meer kunnen doen en dan gaat het niet zozeer om het bestaansrecht van de waterschappen, dat is niet essentieel. Het waterschap is geen doel op zichzelf, maar een middel. Een zaak waarvoor wij extra aandacht willen vragen in het communicatiebeleid, is het gedrag van burgers zelf. Dat is hier nog niet zo aan de orde geweest. Dan heb ik het over het waterbeheer en de zorg voor het schoonhouden van ons milieu en dat soort zaken, waarmee de burgers bij kunnen dragen aan het in de hand houden van de kosten. Te denken valt dan bijvoorbeeld aan minder verharding van tuinen, andere bestratingsmaterialen hanteren, het afkoppelen van de afvoer van de dakgoot op het riool, geen verontreinigde stoffen in het riool brengen zoals frituurvet en dat soort zaken. Dat is een bewustwordingsproces waarvoor wij als waterschap aandacht zouden en ons inziens ook moeten vragen. Dat vinden wij belangrijk. Wij pleiten ervoor dat dat meer in deze nota wordt benoemd en uitgevoerd. Wat wij een minder puntje vinden van de nota, is dat het vol staat met ronkende volzinnen, wollig taalgebruik en dat soort zaken meer. Wat ons betreft zou dat meer concrete handvatten moeten krijgen en teruggebracht moeten worden naar de praktijk van alledag. Daar willen wij het even bij laten.

Mevrouw Konings: Ik heb zelf nog een punt wat ik nog niet gehoord heb in de goede aanvullingen en dat is vooral het educatieve verhaal. Dat mis ik ontzettend. Hetgeen wat erin staat, wordt beschreven als voor de jeugd. Ik denk juist omdat hier net al werd aangegeven dat er programma's zijn die wij nog niet kenden, zoals Ons water, maar ook is het heel belangrijk om zelf bij te blijven bij wat er gecommuniceerd kan worden over water, maar daarnaast ook nog dat wij dat op dat moment gaan brengen naar de groepen die dat ook interessant vinden en blijkbaar is dat nog niet bij iedereen bekend. Niet alleen bij de jeugd, want je kunt wel tegen de jeugd vertellen wat er moet gebeuren om schoon water te krijgen, maar zij komen thuis en hun ouders gieten het vet gewoon door de gootsteen. Dan zeggen de kinderen misschien, wij hebben vandaag te horen gekregen dat het niet kon. Dan zeggen die ouders, wij hebben dat altijd zo gedaan, dat blijven wij doen. Dan schiet je er niets mee op. Daarom is het van belang om grootouders en ouders ook educatieve lessen te geven. Dat kan tegenwoordig op een hele simpele manier, zoals met filmpjes en dergelijke, die ook door de Unie worden onderstrept, maar dat wij dat op een breder vlak gaan uitdragen. De televisie is niet meer het item dat over tien jaar bekeken gaat worden, mensen gaan zelf naar YouTube filmpjes kijken. Er worden al leuke filmpjes gemaakt, ik heb er laatst weer een voorbij zien komen. Dat is ook een kanaal, waarvan ik denk, sociale media, dat is niet genoemd in ons rapport. Wij gebruiken geen Instagram of Pinterest, maar dat zijn zaken waar de jeugd naartoe gaat en als wij de jeugd willen blijven informeren, die gaan op zoek naar dingen die zij zelf interessant vinden, maar dan moeten wij ze wel interessant maken. Die educatie en vaak is nu de trend, de jeugd zet het in. Die gaan naar kanalen toe waar wij als ouderen nog nooit van gehoord hebben, maar de jeugd gaat iets opzoeken en daar kunnen wij nog wel iets van leren. Wij gaan de wereld omdraaien lijkt mij, door te zorgen dat wij bijhouden, waar wordt op dit moment informatie opgehaald. Dat mis ik in dit stuk. Dan vooral met betrekking tot de evaluatie. Er wordt op een hele mooie manier geëvalueerd, maar juist de evaluatie en wat gaat er naar de toekomst gebeuren, wat is de verandering, daar moeten wij niet aan voorbij gaan en ervoor zorgen dat wij dat goed blijven volgen.

Mevrouw Raedts: Mag ik even inspringen, want dit verhaal is mij uit het hart gegrepen, want ook educatie is een belangrijk aspect. Ik vind dat naast educatie van jeugd, ook educatie van volwassenen en ouderen van dagen misschien wel mogelijk is. Ik geef zelf wel eens excursies in een beekdal. Daar komen allerlei groepen en dan leggen wij van alles uit over water, het beekdal, ontwikkelingen. Dan zie je dat mensen heel verrast zijn dat het waterschap daar een heel belangrijke rol in speelt, zoals bij de her-meandering, natuurlijkontwikkeling, recreatieve routes die worden aangelegd. Doet dat het waterschap? Iedereen denkt dat de gemeente of natuurorganisaties dat doen, maar het waterschap is helemaal buiten beeld. Aansluitend op het idee om leuke excursies te organiseren, Waterschap De Dommel heeft al een hele leuke excursie, die heet Bier, boer en water. Dan nodig je echt Brabanders uit op bier, boer, dus ze gaan ook naar boerderijen kijken hoe de landbouwsector met water omgaat en dan gaat men ook projecten van het waterschap bezoeken. Dat soort leuke uitnodigende activiteiten, daar kunnen wij nog veel van leren.

De heer Taks: Ouderen van dagen is toch een verouderde term, want wij spreken nu over ouderen en senioren. De spreker bedoelde het goed uiteraard. Die heeft aandacht voor ons kiezersvolk. Wij vroegen ons vanavond af of er een fel debat gevoerd zou gaan worden. De waarschuwende opmerking dat het een oordeelsvormende vergadering zou worden, waarin geen vastgeroeste standpunten naar voren gebracht zouden worden, was een duidelijke fingerwijzing dat hier explosieve ideeën gelanceerd zouden worden vanavond. Nou, daar is absoluut geen sprake van. Ik vind dat er een grote mate van consensus bestaat over het belang van communicatie. Er zijn diverse goede suggesties gedaan, maar het gaat erom dat wij communiceren moeten doen. Het gaat niet over discussiëren en het maken van plannen, doe het gewoon. Het heeft hier duidelijk de volle aandacht. Het kan beter, er zijn suggesties voor gedaan, laten wij die weg volgen. Het grote belang is uiteraard dat er meer bekend wordt over het waterschap. De naamsbekendheid laat nu echt te wensen over. Elke burger ziet elk jaar het belastingbiljet langskomen, de naam is bekend,

maar wat er achter zit, is onvoldoende duidelijk. Als dat meer bekendheid krijgt, dan is ook het democratische proces van verkiezingen meer gelegitimeerd. Daar streven wij als politieke partij naar.

De heer Van der Heijden: Ik wil als fractie ongebouwd ook nog even spreken. Wij zijn waarschijnlijk een groep die de naamsbekendheid van het waterschap heel goed kent en wij zijn blij dat de communicatie met het waterschap in ieder geval in onze gelederen goed draait. Wij krijgen volgende week weer drie informatieavonden in het hele gebied, waar het iedereen vrijstaat om naar het waterschap te gaan luisteren. Wij zeggen in ieder geval, ga zo door. De naamsbekendheid mag gerust groter worden. Maar voor onze fractie is het verder niet nodig.

De heer Schouwenaars: Voorzitter, ik denk dat de opmerking vanuit de CDA-hoek mooi aansluit. De waterkringen worden georganiseerd en die worden kennelijk georganiseerd voor de agrarische sector.

De heer Van der Heijden: Dat is niet waar. Voor die waterkringen is iedereen uitgenodigd, alleen het probleem is dat de response alleen van ongebouwd is.

De heer Schouwenaars: In theorie heeft u volledig gelijk, het is voor alle burgers, maar de naamsbekendheid van de waterkringen en de plek waarop ze gehouden worden en de formules die daarbij gebruikt wordt, is duidelijk agrarisch gericht.

De heer Van der Heijden: Nee, dat is niet waar. Ik vind het juist heel mooi dat je je op kunt geven voor een excursie in de gebouwen, dus dat kan voor iedereen zijn. Laten we heel eerlijk zijn, als je naar een excursie van het waterschap gaat, dan is dat niet alleen voor ongebouwd, dat is voor alle inwoners van het waterschap.

De heer Schouwenaars: De gemiddelde Bredanaar zal zich niet zo gemakkelijk uitgenodigd voelen in Heijningen.

De heer De Jong: Het wordt hier in dit stuk genoemd, wij als landbouw zetten dit soort zaken vanuit het waterschap door in onze communicatiemiddelen, dus het wordt breed uitgedragen. Het is natuurlijk ook voor mensen en de inwoners van het gebied kunnen door normale journalistieke e-mails ook gewoon op de hoogte gebracht worden. Daar ligt de uitdaging om daar voldoende verspreiding van te krijgen.

Mevrouw Bonthuis: Het is mooi wat je zegt, Kees, want dit onderstreept eigenlijk de 80/20-regel. Die mensen in het buitengebied zijn goed op de hoogte, die hebben ook een belang en die kennen de waterschapskringen. Ik ben daar geweest en ik heb daar geen gewone burger gezien behalve mijzelf, als ik mij tot de normale burgers mag rekenen. Ik wil daarmee zeggen, het vraagt dus meer moeite om juist de andere categorie te bereiken. Ik heb ook al eens even met de communicatieafdeling zitten zoeken, hoe doe je dat nou, want die waterschapskringen zijn kennelijk niet voldoende geschikt daarvoor, ook al staan ze ervoor open. Het spreekt onvoldoende aan. Het gaat niet over het belang van een inwoner in de stad. Je moet het anders doen, dus je moet het en/en doen vooral.

De heer Van der Heijden: Ik ben het er niet mee eens dat het niet over de inwoner gaat, want iedereen kan daar een vraag stellen over het waterschap, dat maakt helemaal niet uit. Daar staan de kringen voor open.

Mevrouw Bonthuis: Kunnen en doen is een groot verschil. Als men het niet doet, dan is er iets aan de hand, want dan spreekt het dus onvoldoende aan.

De heer Van der Heijden: Dat is altijd met communicatie. Al doe je zoveel mogelijk communicatie en iemand pakt het niet op, komt het toch nooit aan.

Mevrouw Raedts: Bij communicatie is ook beeldvorming heel belangrijk en de beeldvorming van de waterkringen is dat deze voor de agrariërs zijn. Persoonlijk heb ik geen moeite met doelgroepgerichte informatiebijeenkomsten, omdat je dan met de betreffende doelgroep wat meer de diepte in gaat. Ik heb er wel moeite mee als dat alleen voor specifieke doelgroepen gebeurt en voor andere niet. Daar zouden wij eens goed naar kunnen kijken als dat zo het geval is.

De heer De Boer: Het enige wat alle categorieën doen, is dat ze allemaal belasting moeten betalen. Dat is een punt wat zeker is. Burgers en ingezetenen moeten belasting betalen en zij weten vaak niet waarvoor en zij vinden het hartstikke duur. Daar zou je op aan kunnen koppelen en zeggen, je kunt toch zelf ook een steentje bijdragen, je zorgplicht. Als je dit en dat doet, ik heb die punten allemaal al genoemd, dan kunnen wij de kosten in de hand houden. Ik vind dat daar in potentie een enorme winst ligt. Dat gebeurt veel te weinig. Ik denk dat het waterschap daar in haar communicatiebeleid echt op in zou kunnen zoomen, om de burger beter te benaderen.

De heer De Jong: Het is natuurlijk zo, de ingezetenen betalen wel mee, maar ze zien ons niet direct als partner. De overheden, de gemeenten zijn meestal de bepalende partners en voor de ingezetenen het eerste aanspreekpunt. Je kunt met die partner wel een communicatieplan op gaan stellen, maar die hebben hun eigen belang. Het is moeilijk om in gezamenlijkheid je eigen profiel duidelijk naar voren brengen. Je moet wel optrekken, maar iedereen kijkt natuurlijk naar zichzelf.

De heer Verroen: Ik wil het punt van Mieke over de gemeenten ondersteunen. Wij moeten inderdaad partneren, wij hoeven het niet allemaal alleen te doen. Dat is inderdaad ook goedkoper nog dan dat wij het zelf allemaal proberen. Daarnaast heb je regionale gemeentelijke samenwerkingsverbanden waar water niet op de agenda staat en als wij proberen daar water wel op de agenda te krijgen, dan hoeven wij minder te doen en met goed advies en goed bedoelde informatie te verstrekken aan die samenwerkingsverbanden, kunnen wij juist de moeilijke doelgroep bereiken. Dat was iets wat ik nog wilde toevoegen.

Mevrouw Raedts: Een bevestiging van wat Wibbo inbracht. Wij hebben hier eerder een afspraak gemaakt over dat het belastingformulier met een betere toelichting straks naar die burger gaat, dat is een van de onderdelen van onze communicatie om het beter uit te leggen. Een van de onderdelen. Misschien nog een laatste aardige in het kader van informatie uit het land. Ik sluit even aan bij jou, Frank. Behalve Ons Water is er nog een aardige campagne, de Watercoalitie, ook eentje van het Rijk die met name is ingezet om ook burgers, inwoners gericht te betrekken. Ook daar zie je voorstellen langskomen van regenwaterafkoppeling en actie Steenbreek, maar zelfs dingen als het zelfvoorzienende huis van de toekomst. Wij schijnen naar steeds meer zuivering van water op locatie toe te gaan. Dat heeft consequenties, maar is ook heel interessant voor heel veel mensen.

Mevrouw Raedts: Mag ik dan nog even ingaan op de communicatiemiddelen? Ik heb het net al gezegd, maar ik wil het nogmaals herhalen, omdat ik daar heel erg van geschrokken ben. Als je het over communicatie gaat hebben, dan ga ik eens wat dieper kijken, dus ik ben op de websites van waterschappen goed gaan kijken wat de kernboodschap en de missie is. Op de site van de Unie van Waterschappen heb ik gezien hoe Brabantse Delta zich daar profileert. Als je als leek gaat zoeken naar waterschappen, dan kom je daar het eerst terecht. Tot mijn grote verbazing was de boodschap van Brabantse Delta net iets anders als van de Unie van Waterschappen over Brabantse Delta. De missie is op verschillende plekken anders. De wettelijke taken staan er niet allemaal genoemd. Ik vind dat wij daar zorgvuldig moeten zijn om ons in de breedte op alle taken te profileren, want anders lijkt het ook, als een burger nu naar de website kijkt en die kijkt naar de kernboodschap, dan denkt die, het waterschap doet niks met schoon water of met natuur, dat is niet interessant voor mij, dus dan haken ze af. Die taak hebben wij wel, dus zet het in de kernboodschap. Ik roep iedereen op er eens naar te kijken en zich te verwonderen.

Mevrouw Bonthuis: Ik mis de collega's van de VVD. Ik weet niet of jullie nog iets willen toevoegen.

De heer Snee: Ik ben blij dat dit even zo langskomt. Onze fractievoorzitter zou een brief sturen en ik heb het vermoeden dat dat nog niet is gebeurd. Die komt dus nog. Ik wil wel even ingaan op wat er allemaal is gezegd. Doelgroepen is zeker een belangrijk punt. In de nota komt van alles terug en ook in de discussie, dat is buitengewoon bemoedigend en wij denken de goede lijn en de goede richting. Wij hebben ons in het voorgesprek wel afgevraagd – en dat zal iedereen zich hebben afgevraagd – hoe bereik je de mensen op de beste manier en met welke middelen? Wij denken dat dat in deze discussie en de nota de systematisering hoe wij dat nou precies doen met doelgroepen, partners, middelen, boodschap, wat concreter zou kunnen worden benoemd en in de praktijk uitgewerkt. Een klein voorbeeld zoals scholen. Gaat het dan over lagere of middelbare scholen? Wat voor soort scholen? Hoe breed gaan wij dat meenemen? Wordt dat heel de provincie? Hoe systematisch gaan wij met die zaken om, omdat veel mensen niet zelf via een website gaan zoeken of geïnteresseerd zijn. De meesten zijn het niet, dus die moet je zelf via de doelgroepen en je boodschap systematisch benaderen.

De heer Mureau: (zonder microfoon) ... en twintig mensen weten dat de week erna ook nog. Een advertentie op een website of een weekblad wordt gezien en weer vergeten. Het gaat om het moment en de mensen die je ook werkelijk bereikt. Dan sluit ik mij aan bij de woorden van de heer Snee, die zegt, het mag iets concreter. Prachtige voornemens, wij gaan ermee aan de slag. Hoe gaan wij dat doen?

De heer Van Noord: Dat snap ik wel, dus dat soort communicatie moet je vooral blijven doen, maar ik denk toch dat er op een soort basaal niveau ook nog wel wat informatie verstrekt kan worden meer in algemene zin. Dat moeten wij niet als waterschap in ons oppie doen, maar zeker in gezamenlijkheid. Als ik kijk naar de communicatie achter bijvoorbeeld een organisatie zoals Wakker Dier, daar kun je van alles van vinden en daar gaan wij het nu zeker niet over hebben, maar als je kijkt naar de communicatie, dan is dat ongelofelijk slim zoals die mannen dat doen, met plofkippen en weet ik veel wat allemaal. Ik zeg niet dat wij naar plofkippen toe moeten, maar voordat zij begonnen met dat soort dingen, maakte niemand zich daar druk om

en plotseling snapt iedereen waar het over gaat. Afgezien dat wij moeten blijven communiceren over projecten, technisch, waar wij mee bezig zijn, moet wij het ook op een soort bovenliggend niveau toch bij mensen tussen de oren krijgen, een stuk natuur daar houdt het waterschap zich mee bezig, veiligheid achter de dijken, schoon water, een aantal van dat soort basale dingen zou belangrijk zijn volgens ons.

De heer Mureau: Alleen zenden heeft geen zin, de ontvanger moet ervoor open staan. Dat is het bepalen van het moment wanneer en hoe.

De heer Van Noord: Ik stond helemaal niet open voor Wakker Dier en plofkippen. Het interesseerde mij eigenlijk heel weinig en toch heb ik nu na een soort bombardement, heb ik nu toch een soort van schuldgevoel. Het is bij mij toch meer gaan leven, zeg maar. Het is misschien een verkeerd voorbeeld, maar jullie snappen wel wat ik bedoel.

De voorzitter: Beste mensen, het is inmiddels kwart over acht. U hebt drie kwartier de gelegenheid gehad om dit debat met elkaar te voeren. Aanvankelijk bemerkte ik nog enige schuchterheid, want iedereen voelde dat het langs de voorzitter moest lopen en dat was nou juist niet de bedoeling, maar gaandeweg kwam u goed in uw rol en is het volgens mij fantastisch verlopen. Dank daarvoor. Wij zullen een en ander meenemen en ik ben er vast van overtuigd gezien de reacties en de aanbevelingen die u doet, dat wij in staat moeten zijn om een volgende keer met een nota te komen die door u met eenstemmigheid aangenomen zou kunnen moeten worden. Ik heb de behoefte om nog even iets te vertellen over de waterschapskringen, want daar is volgens mij een verkeerd beeld bij ontstaan gaandeweg. De waterschapskringen hebben al een behoorlijk lange historie. Wij zijn begonnen met het zo breed mogelijk uitnodigen van allerlei burgers, boeren en buitenlui. Dat deden wij in drie sessies. De opkomst was redelijk tot goed, maar wij ontdekten al vrij snel dat ongeveer vijftien procent (95%) van de aanwezige mensen uit de agrarische sector kwam. Toen hebben wij gezegd, het kan niet zo zijn dat wij alleen maar onze agrarische sector willen benaderen, wij willen echt iedereen benaderen en toen zijn wij gaan splitsen. Toen hebben wij een avond georganiseerd voor het agrarische bedrijfsleven, een avond voor het andere bedrijfsleven en een avond voor de burgers. De avond voor het agrarische bedrijfsleven, toen was de tent te klein. Wij konden ze niet binnenhouden. Op de avond voor het bedrijfsleven waren drie mensen gekomen en op de avond voor de burgers was er niemand gekomen, ondanks grote advertenties in de krant. Misschien zijn hier vanavond al suggesties gedaan, ik heb er ook al een paar gehoord om wel een poging te doen om ze te bereiken, maar dat is ons toen niet gelukt. Toen hebben wij gezegd, als de kaarten zo liggen, dan is er kennelijk bij de agrarische sector behoefte om een keer per jaar op deze manier met het waterschap in contact te treden. Laten wij daar dan in ieder geval invulling aan geven. Wij nodigen breder uit, het hoeven niet alleen de agrariërs te zijn, maar dat is wel wat wij vanuit het verleden hebben meegekregen dat er met name bij die groep een duidelijke behoefte is en daar proberen wij invulling aan te geven. Daar heb ik niet mee gezegd dat wij de andere groepen niet willen benaderen, wij zouden niets liever doen dan wel. Laten wij met zijn allen proberen daar een poging voor te doen, dat wij volgend jaar een ander verhaal kunnen houden. Dat nog even over de waterschapskringen. Nogmaals dank voor het debat. Wij proberen daar de goede dingen mee te doen en u krijgt daar nog nader van te horen.

De voorzitter: Dan ga ik nu verder met de vergadering. Ik zal eerst de afmeldingen doorgeven. Dat zijn mevrouw Moonen, de heer Van Stokkom, de heer Van Dam, de heer Verhulst en de heer Slenders.

1.b. Spreekrecht

De voorzitter: Er hebben zich geen insprekers gemeld.

1.c. Bepaling primus bij hoofdelijke stemming

De voorzitter: De primus bij hoofdelijke stemming is nummer 25, de heer Van der Heijden.

2. **Notulen en besluitenlijst van 27 januari 2016**

De voorzitter: Er zijn geen verzoeken tot wijziging binnengekomen. Ik weet niet of dat nu anders is. Ik kijk even rond. Niemand. Dan zijn de notulen bij deze vastgesteld. Besluitenlijst. Niemand, ook vastgesteld. Actielijst. Niemand. Ook vastgesteld.

Besloten: Het Algemeen Bestuur stelt de notulen (inclusief de actie- en toezeggingenlijst) en de besluitenlijst van 27 januari 2016 vast.

De voorzitter: Ik stel voor – dat is de afspraak die wij de vorige keer gemaakt hebben – dat de heer Hieltjes de gelegenheid krijgt om twee vragen te beantwoorden. Dat is een vraag van mijnheer Taks, “Wat is de

buit?", en de vraag van mevrouw Bonthuis over hoe de bestuurlijke voortrekkersrol voor klimaatadaptatie in de G32 vanuit dit waterschap vorm gaat krijgen.

De heer Hieltjes: Dank. Ik reageer ook nog even op de notulen, want de heer Van Dam spreekt over mijn vakantie in Parijs. Het was geen vakantie, maar een werkbezoek, zoals u begrepen heeft. Wat betreft de subsidies, de heer Taks veronderstelt dat de doelstelling was om een buit aan subsidie binnen te krijgen. Dat was niet de doelstelling van de reis.

De heer Taks: Dat suggereert de Bredase wethouder wel.

De heer Hieltjes: Ik kies mijn eigen woorden en ben verantwoordelijk voor mijn eigen woorden. Wat er wel gebeurt op dit soort evenementen, is dat er ook mensen van de Europese Commissie zijn, van de Wereldbank, EIB, die je ook spreekt, dus je legt contacten, je neemt informatie mee, maar je dient geen subsidieaanvragen in. Je komt wel op ideeën die je in verband brengt met mensen die bezig zijn met financieringsvraagstukken. Je plant een zaadje en je wacht af of het ooit tot stand komt. Een ander punt is dat je in de debatten zegt, als het gaat over financiering van klimaat, zorg dat er voldoende middelen zijn voor klimaatadaptatie en als er Europese stromen komen, dat je ook zorgt dat het onderwerp water in subsidieverordeningen komt. Dat soort dingen gebeurt in de wandelgangen, maar dat zijn trajecten van lange adem. Maar geen subsidieaanvragen op dat moment ingediend. De G32 is met name een samenwerkingsverband tussen tweeëndertig (32) gemeenten. Daar zetten wij primair op in zoals u net bij de communicatie heeft gedaan, zorgen dat partners elders vertellen hoe goed het waterschap samenwerkt en dingen doet, dus wethouder De Beer zou dat ook doen. Ik heb hem onlangs weer gesproken en hem de suggestie gedaan dat als hij daar bij de G32 een presentatie geeft, het waterschap graag bereid is om daaraan mee te werken en wellicht omgekeerd ook. Dat soort ideeën zijn er ook dat wij zorgen dat het verhaal van het waterschap en het verhaal van klimaatadaptatie ook bij de G32 en overal goed gehoord wordt.

De voorzitter: Verder had ik de vorige keer zeker aangekondigd dat de heer Hieltjes met heel veel plezier de notulen zou doornemen, dat heeft hij kennelijk gedaan.

De heer Hieltjes: Ik kan u bevestigen dat de voorzitter mij de complimenten die erin staan, heeft overgebracht.

3. Nota's ter besluitvorming

3.a Vaststelling projectplan 'EVZ Dorpswaterloop te Alphen'

De heer De Boer: Voorzitter. Wij constateren dat de rode draad van de inbreng van de agrariërs is geweest de zorg voor de afwatering en drooglegging van hun percelen. Ik moet constateren dat daar door ons waterschap op een heel praktische manier mee omgegaan is door allereerst de drainage in te meten en vervolgens af te spreken met de boeren dat wij de beekbodem tien centimeter onder de drainage leggen. Dat is een hele praktische oplossing. Verder is aan de boeren aangeboden om de vrijkomende grond te benutten voor het ophogen van de percelen. Wij vinden dit praktische oplossingen die met name bij de agrariërs draagvlak opleveren en dat heb je nodig, want dankzij die agrariërs kon het waterschap de 10-m brede strook die nodig is voor de EVZ-realisatie, verwerven. Wij vinden dat daar een belangrijke werking van uitgaat, want als boeren negatief zijn, dan heeft dat een uitstralingseffect ook op andere projecten en als je daar nog taakstellingen hebt te realiseren, dan loop je tegen muren op. De wijze waarop dit door ons waterschap is vormgegeven, vinden wij complimenten waard en die willen wij namens onze fractie graag overbrengen.

De heer De Jong: Voorzitter. De realisatie van de EVZ, de dorpswaterloop te Alphen is weer een investering in de flora en fauna door ons waterschap. In deze processen rijzen altijd vragen bij omwonenden of voldoende rekening wordt gehouden met hun belangen. Zie ook de nota van zienswijzen, waarin de centrale vraag bij veel van de grondgebruikers grenzend aan de EVZ was of de bodemverhoging geen nadelige gevolgen heeft voor het grondgebruik. Dit probleem is in het plan opgelost door in de aanleg de beekbodemverhoging tot maximaal tien centimeter onder het drainageniveau aan te leggen. Dit kan voldoende zijn, maar hoe gaat het in de toekomst als door dichtslibben of verzanding de bodemverhoging teniet wordt gedaan? Zijn of worden er afspraken gemaakt om na te gaan dat dit niet gaat gebeuren en wordt daarop actie ondernomen?

De heer Van Noord: Voorzitter. Ik denk dat dit een heel mooi voorbeeld is van een prima project waarin zeer goed ingespeeld is op de zienswijzen die zijn ingediend. Het is al even gememoreerd dat dat op een praktische manier gedaan is. Vaak gaat dat hand in hand met het goed in de hand houden van de kosten.

Het is wat ons betreft een duidelijk bewijs van een bijdrage door dit waterschap aan natuur en dat soort zaken. Wij vinden het een goed plan.

Mevrouw Korst: Laat ik onze opmerking maar heel kort houden, want wij hebben ook kunnen constateren, lezen en zien dat de besluitvorming bij de verwerking van de inspraak heel afgewogen tot stand is gekomen.

De heer Sneep: Wij sluiten ons aan bij het feit dat het een goede nota is en een goede aanpak op deze manier. Wat ons wel opviel, was dat er aanvankelijk een zone van vijftientwintig (25) meter breed was gepland, maar die is gereduceerd tot tien meter breed. Wij vroegen ons af of dit in de praktijk nog consequenties kan hebben en hoe die breedte überhaupt wordt bepaald en of je in de toekomst misschien sowieso met smallere EVZ's zou kunnen gaan werken.

De heer Arts: Voorzitter. Ik ben een week met vakantie geweest en heb verzuimd een technische vraag te stellen en die wil ik toch wel even stellen. Ik ben namelijk benieuwd hoe het geregeld is, de aansluiting naar het Bels Lijntje toe, de onderdoorgang bij de N260. Het plankaartje geeft daar heel weinig informatie over. Bevindt zich een ecoduiker onder die N260 of niet? Hoe is de aansluiting met de droge EVZ van het Bels Lijntje geregeld? Naast alle complimenten heb ik een kritische vraag. Ik ben eigenlijk best verbaasd dat er nog vijf tot zes zienswijzen zijn gekomen op zo'n klein project. Dan heb ik een kritisch gevoel bij hoe het gebiedsproces is verlopen. Er zijn zo weinig aangelanden en als al die aangelanden de moeite moeten nemen om een zienswijze in te dienen, dan ben ik daar minder tevreden mee. Wat mij ook zorgen baart, is dat die aangelanden hun zienswijze met argumenten indienen en dat er vrij gemakkelijk aan tegemoet kan worden gekomen. Als voor de inrichting van dit beektraject hydrologische berekeningen zijn uitgevoerd en die zijn gedegen geweest, dan begrijp ik niet goed waarom er in een handomdraai tegemoet gekomen kan worden aan de zienswijzen van de aangelanden.

Mevrouw Raedts: Voorzitter. Ook van mijn kant blij dat dit project er zo ligt. Het is weer een stapje verder in het realiseren van EVZ's. Toch heb ik nog maar liefst vier punten en vragen, die ik even wil aanroeren. Ik heb de technische vraag gesteld over hoe het voortraject is gelopen met dezelfde achtergrondgedachte als mijn buurman, de heer Arts. Als er zoveel zienswijzen zijn die allemaal gehonoreerd worden, was dat dan niet aan de voorkant mogelijk geweest? In het antwoord stond dat er keukentafelgesprekken zijn geweest. Ik begreep er wel uit dat het met name ging over beplanting en mogelijk ophoging, maar is in die gesprekken dan niet aan de orde geweest de ophoging van de bodem van de watergangen? Er is wel gesproken over ophoging van eventueel laagliggende terreinen om vernatting tegen te gaan. Met andere woorden, mijn gevoel blijft toch, is er voldoende gesproken en onderhandeld? Je kunt erover praten, maar je moet in het voortraject proberen om tot oplossingen te komen. Een andere vraag is, het is een traject dat gerealiseerd wordt op gronden in eigendom van het waterschap. Zijn er ook mogelijkheden onderzocht om particulier grondbezit te houden, maar door middel van beheersovereenkomsten of anderszins toch medewerking te krijgen om daarmee de EVZ op sommige plekken wat breder dan tien meter te laten zijn. Verder kijk ik naar de reacties op de zienswijzen. Op een aantal punten is ervoor gekozen om de bodemophoging minder te doen of anderszins aan te passen aan de drainagebehoefte, maar heeft dat ook consequenties voor de werking van de EVZ wat betreft waterstromen, et cetera. Tot slot, het is jammer dat het een EVZ van tien meter is en de reden is de financiële situatie van de gemeente. Zouden er afspraken te maken zijn met de gemeente, hoe schat u in, als de gemeente financieel weer wat beter bij kas zit, dat het dan toch nog mogelijk is om op sommige plekken de EVZ wat breder vormgegeven kan worden.

De heer Schouwenaars: Voorzitter, de laatste paar zinnen van mevrouw Raedts sluiten precies aan op mijn betoog. Prima dat wij dit gaan doen. Ik had mijn betoog willen beginnen met: beter een half ei dan een lege dop. Volgens mij moet ik dat iedere keer zeggen op het moment dat wij het over EVZ's hebben om een of andere reden, want het is ons kennelijk niet gelukt om de gemeente Alphen-Chaam te doordringen van de gezamenlijke opdracht die hier ligt. Welke acties nemen wij in de totale breedte naar alle gemeenten in ons gebied om hen ervan te doordringen om op goede momenten wel gezamenlijk op te trekken? Ik wil niet zeggen, af te raffelen met tien meter, want op zich ziet het er allemaal wel prima uit, maar niet weer met een suboptimale oplossing te komen in dit gebied. Dat betreuren wij, maar uiteindelijk is het een goed voorstel, zoals het er nu voor staat.

De heer Van der Aa: Voorzitter. Van een aantal van u kreeg ik onder andere letterlijk te horen, complimenten voor de aanpak die daar gedaan is in relatie tot de aangelanden die daar reacties op hebben genomen en de bereidheid van het waterschap om daarop in te spelen en zo goed als mogelijk aan tegemoet te komen. Die neem ik inderdaad voor kennisgeving en onder dank aan. De vraag is gesteld door mijnheer De Jong hoe het in de toekomst gaat met bodemverhoging. Mijnheer De Jong, de toekomst kan ik niet voorspellen, maar daar hebben wij gewoon het onderhoud van de watergangen zoals dat bij andere watergangen ook het geval is. U hebt de leggerwijziging gezien, dus wij hebben een aanpassing van de legger doorgevoerd en dat is eigenlijk ons spoorboekje. Daar moeten wij zeker attent op zijn en dat hoort bij het normale beheer. De heer Sneep en de heer Arts refereerden aan de 10 m zone. De standaardnorm die in Brabant al meer dan tien of twintig

jaar bestaat, is vijftientwintig (25) meter voor natte EVZ buiten de bebouwde kom, waarvan de verdeling 10/15 voor waterschappen respectievelijk gemeenten is. In enkele situaties is daar met instemming van de provincie vanaf geweken en dat hangt af van de habitats waartussen de verbinding moet plaatsvinden. In dit geval is dat de droge ecologische zone van het Bels Lijntje en dan gaan wij zo naar het KRW-lichaam van De Leije. In dit geval is door de provincie vanwege het specifieke karakter van de verbinding instemming verleend voor de tien meter. Dat is dus niet de standaard, maar vanwege de druk op de financiën bij de gemeente Alphen-Chaam waren wij teruggeworpen op of helemaal niets doen, of in deze situatie tien meter realiseren. Wij hebben dus gekozen voor het realiseren van de tien meter. Dat is natuurlijk ook een extra aandacht in de monitoring, hoe gaat dat qua ecologische doelen lopen, die wij hiermee hebben. De vraag wordt gesteld wat wij doen om gemeenten over de streep te trekken. Dat was in Alphen-Chaam in deze situatie niet mogelijk. Mijn collega's in de andere regio's kunnen beamen dat wij in ieder geval jaarlijks bestuurlijk overleg hebben met de wethouders van de betrokken gemeenten om dit onder de aandacht te brengen en dat gaan wij nog doen. Ook bij Alphen-Chaam zien wij waar in de vorige vergadering de boomkikker aan de orde is geweest, een opening, namelijk dat Alphen-Chaam aan de boomkikker wil gaan meewerken. Dat even terzijde, maar wel ter aanvulling op de vorige keer van de boomkikker. Het is zeker geen uitgemaakte zaak dat wij nu overstappen op tien meter, want ons uitgangspunt is vijftientwintig (25) meter in overleg met de gemeente. In enkele situaties hebben wij door omstandigheden toch voor die tien meter gekozen. Mevrouw Raedts vraagt naar de zienswijzen en er werd ook al gezegd dat er te veel zienswijzen zijn. Dat heeft wellicht te maken met de specifieke situatie. In de schriftelijke beantwoording kunt u zien dat er keukentafelgesprekken zijn gevoerd met de aangelanden, grondgebruikers. Daar is gesproken over de grote opzet van het plan, maar niet met concrete profielen van de waterlopen erbij. Dat is dan misschien een omissie en dat had beter gekund, maar wij hebben met name op de informatiebijeenkomst met de kaarten met de bezwaarmakers moeten constateren dat de drainage onder de bodem terecht kwam. Dat is een omissie van onze kant, want dat hadden wij moeten voorkomen, dus daar kan ik redelijk in zijn, dat hadden wij zelf moeten vinden. Dat is in de keukentafelgesprekken niet met kaarten op tafel gekomen. Dat is de reden dat wij na de bijeenkomst hebben aangegeven dat zij een zienswijze konden indienen, dat heeft ermee te maken. Een ander punt is en dat heeft u ook gelezen in de zienswijze, dat er afspraken gemaakt moeten worden met de eigenaren over met name het onderhoud van de EVZ en de afspraken over het onderhoud over vanaf welke kant van de EVZ en van het wel of niet ontvangen van de gronden en wanneer die nodig zijn om de laaggelegen delen die wij nodig hebben om die te kunnen ophogen, waardoor ook de laaggelegen percelen aan de droogleggingseis van ik meen, vijftig centimeter van de TSE, kunnen voldoen. Ik kan de vraag of er afspraken zijn gemaakt met particulieren niet beantwoorden, maar dat kan misschien de heer Janssen wel. Dat geldt ook voor de vraag over de technische onderdoorgang van het Bels Lijntje, want dat weet ik ook zo niet uit mijn hoofd. Ik hoop mijnheer Arts, dat ik heb aangegeven dat wij de zes zienswijzen zelf veroorzaakt hebben door het intekenen van de drainage onder de beekbodem. Misschien kan mijnheer Janssen de aanvullende vragen beantwoorden.

De heer Janssen: Jazeker. Misschien even ingaan op het laatste punt. Wij hadden ons heilig voorgenomen, dit wordt een projectplan zonder zienswijzen. Wij gaan iedereen opzoeken, wij gaan de plannen op tafel leggen en wij gaan zoveel mogelijk rekening houden met de belangen in de omgeving, maar wel uiteraard om te komen tot een EVZ die goed gaat functioneren. Uiteindelijk waren er toch nog vier zienswijzen. Misschien hebben wij de mensen wel heel erg wakker gemaakt, heel erg geattendeerd, ik weet het niet precies, maar ik denk toch wel dat wij via een zorgvuldig proces tot dit plan gekomen zijn. In antwoord op de vraag van de heer Arts, het Bels Lijntje is met de omleiding bij Alphen ook verlegd en volgt vanaf de omleiding niet meer het oude Bels Lijntje, het oude spoortracé om Alphen, maar volgt aan de oostkant de omleiding om Alphen, dus wij hoeven niet met een faunadijk of wat dan ook onder de provinciale weg door. Wij kunnen gewoon aansluiten en dat gebeurt ook, op de droge EVZ Bels Lijntje. Particulier natuurbeheer nemen wij altijd mee in de gesprekken met grondeigenaren. Wij bieden het hele scala aan mogelijkheden wat wij hebben, aan, zoals grondruil, grondaankoop, particulier natuurbeheer, wat er is het wordt genoemd en mensen worden daar heel nadrukkelijk op gewezen. In dit geval is daar geen gebruik van gemaakt, dus geen particulier beheer, en wij hebben alle gronden in eigendom kunnen overnemen. Dat heeft misschien ook wel te maken met het feit dat op de 5 m-strook aan beide kanten van de beek, er vanuit het EU-beleid een beperking ligt ten aanzien van de Nitraatrichtlijn. Ik denk dat die agrariërs ook iets gehad hebben van, wij mogen toch niets op de 5 m-strook, nu komt het waterschap langs, laten wij maar zaken doen. Ik denk dat dat op de achtergrond heeft meegespeeld. Misschien nog even in aanvulling op de discussie over hoe breed moet die EVZ nou zijn. Vorig jaar heeft de provincie alle EVZ's zoals die op de beleidskaarten bij de provincie staan, nog een keer kritisch tegen het licht gehouden en heel nadrukkelijk aangegeven waar een EVZ daadwerkelijk vijftientwintig (25) meter moet zijn en waar het ook wat minder kan. Dat heeft alles te maken met de verbinding die je met die EVZ beoogt. Wat voor natuurgebieden, wat voor doelsoorten en zodoende is er een nieuwe selectie gemaakt tussen EVZ's waar wij met tien meter kunnen volstaan en EVZ's die gewoon vijftientwintig (25) meter moeten zijn. Deze EVZ valt inmiddels onder de tien meter categorie. Het is zelfs zo dat wanneer je met een 10 m-strook aan de slag zou willen en het is een vijftientwintig (25) meter brede EVZ, dan krijgen wij daar geen subsidie meer voor. Wat dat betreft is er als het ware een stokje voor gestoken.

Tweede termijn

Mevrouw Raedts: Dank voor de uitvoerige toelichting en toch heb ik nog een punt waar ik graag een reactie op zou willen hebben. Dat is de vraag of nu er tegemoet gekomen is aan het verhaal van, de drainage die vrij moet kunnen uitlopen in de watergang - ik zeg het op mijn manier – heeft dat nog consequenties voor de werking van de EVZ en als dat zo is, hoe kunnen wij dan nadelige gevolgen tegengaan?

De heer Van der Aa: Ik begrijp uw vraag, u zegt dat wij de drainage vrij hebben gelegd, dat dat gevolgen moet hebben voor de EVZ of dat daar gevolgen aan verbonden zijn. Als die drainage niet, als die onder de bodem, dan had hij gewoon niet gewerkt. Dan hadden wij een groot probleem gehad, want dan hadden de percelen van de agrariërs inderdaad geen detailontwatering kunnen hebben.

Mevrouw Raedts: Ik begrijp de consequenties voor agrarisch gebruik, maar andersom, de consequenties voor de werking van de EVZ, voor de natuurdoelen.

De voorzitter: Heeft de mindere beekophoging consequenties voor de EVZ?

De heer Van der Aa: Ik kan niet zeggen welke consequenties daaraan verbonden zijn. Misschien kan de heer Janssen daarop antwoorden. Of dat ligt aan welke doelsoort?

De heer Janssen: Wij hebben in eerste instantie niet voor niets gekozen voor een forse beekbodempophoging. Mijnheer Van der Aa heeft toegelicht hoe dat zo gekomen is. Wij moesten noodgedwongen wel iets met die bodem naar beneden. Desondanks denken wij dat wij een goed functionerende EVZ hebben. Ik vertaal het in ons team als, wij gingen misschien voor een 9 en nu is het een 8 of 7,5, maar wij verwachten wel dat wij een goed functionerende EVZ hebben.

De heer Van der Aa: De ophoging van de beekbodempophoging varieert per strekkende meter van nul in het meest bijzondere geval tot zevenendertig (37) centimeter. In feite is de beekbodempophoging ongeveer vijfenvijftig (55) centimeter verhoogd en op enkele stukjes is er vanwege de drainage tussen de nul en zevenendertig (37) centimeter aangepast.

Besloten: Het Algemeen Bestuur:

- 1. Neemt kennis van de nota van zienswijzen;**
- 2. Stelt het projectplan "EVZ Dorpswaterloop te Alphen" vast.**

3.b Aanvraag uitvoeringskrediet project ICT-Basisvoorzieningen

De heer De Boer: Voorzitter, wij kunnen instemmen met de aanvraag van dit uitvoeringskrediet. Wij hebben nog twee vragen. De eerste is, er wordt betoogd dat de samenwerking het meest doelmatig is en kostenbesparend werkt. Dat kunnen wij ook zien, want dat is aanschouwelijk gemaakt. De samenwerking levert een eenmalig voordeel van vijftigduizend euro (€ 50.000) en een jaarlijks voordeel van tienduizend euro (€ 10.000) op. Vandaaruit is het eigenlijk niet goed te begrijpen dat de samenwerking niet breder is getrokken en opgepakt is. Wij lezen dat de samenwerking landelijk niet tot stand is kunnen komen via het Waterschapshuis. Daar was men alleen bereid tot kennisdeling. De vraag blijft wel, welke initiatieven heeft ons waterschap genomen om het toch wat breder te trekken, omdat er misschien financiële voordelen te behalen waren die nog groter zijn dan die nu behaald zijn. Nu beperkt het zich tot de drie Brabantse Waterschappen, maar om ons heen liggen nog meer waterschappen. Een ander punt is dat ons waterschap trekker wil zijn van dit project. Wij vragen ons af, waarom willen wij dat zo graag, wat is daar de reden van?

De heer Verroen: Voorzitter. Het CDA kan instemmen met dit krediet. Het gaat om een noodzakelijke aanpassing en aansluiting op basisregistraties en die zijn onvermijdbaar. Ik sluit mij aan bij de vraag over de landelijke samenwerking. Het idee dat wellicht een bredere samenwerking profijtelijker was geweest, zal wellicht een technische oorzaak hebben, maar daar zijn wij in geïnteresseerd.

De heer Snee: Wij sluiten ons bij de vorige sprekers aan.

De heer Schots: Voorzitter. Ik ben blij met de brede instemming met dit verhaal wat een technisch noodzakelijke voorziening is om onze ICT-infrastructuur te brengen en te houden waar die moet zijn. Het initiatief voor het gebeuren is in eerste instantie in het verband van Winnend samenwerken tussen de drie Brabantse waterschappen genomen, waar vorig jaar een uitgebreide discussie is geweest over de vaststelling van het informatiebeleid. Dat is al langer geleden. Dat is al in 2014 een keer in dit Algemeen Bestuur of het voorgaande Algemeen Bestuur teruggekomen. Daar heeft Brabantse Delta duidelijk in het samenwerkingspatroon binnen Winnend samenwerken het voortouw genomen en het project getrokken en

de andere waterschappen hebben daar zeer intensief aan meegewerkt. Waarom wij dat gedaan hebben, is een kwestie van hoe de werkverdeling binnen Winnend samenwerken ingevuld wordt. Er loopt een groot aantal samenwerkingsprojecten tussen de deelnemende waterschappen. Binnen die structuur wordt een beetje evenwichtig verdeeld wie in welk domein de trekker is, rekening houdend met de capaciteit en deskundigheid die in huis aanwezig zijn. In het verlengde daarvan is ook Waterschap Brabantse Delta voor dit project degene die dit hele verhaal gaat trekken, met name omdat wij in ons huis wat ambtelijke deskundigheid hebben die ook vanuit het Waterschapshuis afkomstig is en die vanuit die optiek een grote deskundigheid op dit gebied heeft. Op die manier kunnen al die waterschappen daarvan profiteren. Wij hebben natuurlijk geprobeerd om te kijken of andere waterschappen dan de drie Brabantse daarin mee zouden kunnen lopen. Wij hebben daar niet een uitgebreid commercieel wervingstraject op losgelaten, maar het is een kwestie van inventariseren en navragen waar de andere waterschappen in hun informaticaplanning mee bezig zijn. De conclusie is geweest dat aanhaken van andere waterschappen op dit moment niet mogelijk was. Als wij dat hadden willen doen, dan hadden wij toch nog een tijdje moeten wachten voordat het aantal wat groter was. Gezien datgene wat wij in Winnend samenwerken hebben afgesproken, hebben wij gezegd, wij gaan nu toch doorpakken met de tools en deskundigheid en beperkingen die wij nu hebben. Dat is het antwoord op de algemene vragen die bij de sprekers leven.

Besloten: Het Algemeen Bestuur besluit tot de aansluiting op het stelsel van basisregistraties en het treffen van de ICT-basisvoorzieningen en stelt hiervoor het uitvoeringskrediet van driehonderdvijftigduizend euro (€ 350.000) beschikbaar.

3.c Aanvraag uitvoeringskrediet bijdrage Hoogwaterbeschermingsprogramma 2016

Mevrouw Korst: Voorzitter. Wij willen een voorstel doen om het Dagelijks Bestuur te mandateren om dit bedrag voor meerdere jaren toe te kennen. Het waterschap is het verplicht, dus waarom zou je ieder jaar je aanvraag doen? Wij willen voorstellen dit mee te geven aan de werkgroep Bestuurlijke vernieuwing.

De heer Sneep: Voorzitter, uiteraard zijn wij het eens met wat gesteld wordt, want het is een verplichting. Wel viel op dat in de tekst wordt gesproken over negen miljoen euro (€ 9.000.000) en in de tabel over negen miljoen honderdduizend euro (€ 9.100.000). Het is wellicht een detail, maar toch honderdduizend euro (€ 100.000).

De heer Taks: Een verplichte bijdrage volgens het bestuursakkoord Water. Het gaat om activiteiten die uitermate belangrijk zijn voor de veiligheid en een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid van het Rijk en de waterschappen. Wij vinden dat dit voorstel prijzenswaardig gesteund moet worden. Wat betreft de suggestie van het CDA, ik vraag mij af of je dit onder de noemer van bestuurlijke vernieuwing zou moeten brengen. Op zich zijn er goede argumenten voor te vinden, maar aan de andere kant is het ook zo dat het beter is de afweging van jaar tot jaar te maken. Dan houd je meer grip op de ontwikkeling van je eigen budget. Wij willen dat voorstel niet volgen, want het heeft als zodanig niet veel met bestuurlijke vernieuwing te maken. Wij moeten het zakelijk bekijken.

De heer Schouwenaars: Voorzitter, een voorstel waar je ja of ja tegen kunt zeggen, is geen moeilijk voorstel. Laten wij maar gewoon ja zeggen. Ik ben het volledig eens met mevrouw Korst. Wij zullen een formule moeten verzinnen om dat gewoon voor de zittingsperiode een keer vast te stellen en jaarlijks bij de definitieve vaststelling daar met elkaar een check op te doen. Daar moeten wij iets voor verzinnen.

De voorzitter: Wij kunnen niet anders, maar ik ben blij dat jullie geen nee zeggen, want dan hadden wij echt een probleem gehad. Het verschil tussen negen en negen komma een, dat ligt aan de verwachting bij de begroting 2016. Die wordt eerder vastgesteld of in ieder geval uitgesproken en dit is de definitieve beschikking en die is honderdduizend euro (€ 100.000) lager. Ten opzichte van de begroting hebben wij een meevallertje van honderdduizend euro (€ 100.000). Ik hoor twee geluiden. Van het CDA en van de PvdA om dit jaarlijks niet terug te laten keren en ik hoor een oproep van de heer Taks om het juist wel te doen. Ik weet niet eens of als wij het Dagelijks Bestuur gaan mandateren, of dat alleen voor dit kan, komt daar niet een hoop bij wat jullie niet willen? Ik stel voor dat wij even bij de organisatie wegleggen wat daar de mogelijkheden voor zijn. Akkoord? Bedankt.

De heer Van der Heijden: Voorzitter, nog even een opmerking. Wij kunnen het natuurlijk gewoon op de agenda zetten en er niet op reageren. Dat is ongeveer hetzelfde.

De voorzitter: Praktische oplossing.

De heer Kocx: Daar sluit de fractie bedrijven zich ook bij aan, dan kunnen wij het een keer per jaar in een minuut afhandelen en dan hoeft je niet allerlei dingen te mandateren.

De voorzitter: Ik weet zeker dat als wij een jaar verder zijn, dat wij toch weer hetzelfde gaan doen.

De heer Taks: Dat zijn heel wijze woorden van u.

Besloten: Het Algemeen Bestuur stemt in met het toekennen van een uitvoeringskrediet van negen miljoen euro (€ 9.000.000) om de vastgestelde bijdrage aan het Hoogwaterbeschermingsprogramma voor het jaar 2016 te betalen aan het Ministerie van Infrastructuur en Milieu.

3.d Aanvraag aanvullend uitvoeringskrediet Project Noordpolder Ossendrecht (deelplannen 3+4)

De heer Mureau: Voorzitter. Namens onze fractie wil ik complimenten overbrengen voor dit resultaat. Er liggen doelstellingen in de Noordpolder en er is nu samen met een gebiedspartij, een grondeigenaar die ook bedrijfsgebouwen heeft in het gebied, overeenstemming bereikt om in een keer het eindresultaat te behalen. Complimenten daarvoor.

Mevrouw Korst: Voorzitter. Wij vinden dit een voorbeeld van participatie door dit particulier initiatief. Wij ondersteunen dit en ook de complimenten hiervoor.

De heer Van Noord: Dit wordt een vlug rondje volgens mij. Ik kan mij aansluiten bij de vorige sprekers. Nogmaals bedankt voor het beantwoorden van onze technische vragen en wij kunnen instemmen met deze aanvraag.

De heer Veldhoen: Voorzitter, vergelijkbare woorden. Interessante samenwerking met particulieren en dat maakt het project toch wel interessant.

Mevrouw Raedts: Voorzitter. Ik sluit mij aan bij de voorgaande sprekers. Een prima project en fijn dat het door kan gaan.

De heer Hieltjes: Dank voor alle steun. Dat motiveert om meer van dit soort voorbeelden te zoeken.

Besloten: Het Algemeen Bestuur stemt in met een aanvullend krediet van tweehonderdduizend euro (€ 200.000) voor project "De Noordpolder van Ossendrecht".

4. Mededelingen

4.a Resultaten heroriëntatie archiefbeheer

De heer Mureau: Voorzitter. Het lijkt een mededeling die een beetje tegen de stroom in is. Wij werken graag samen, doen dingen graag samen, maar soms blijkt dat dingen zelf doen, beter is. Dat is hier een mooi voorbeeld van. Het gaat efficiënter, we besparen kosten, wat wil je nog meer? Onze steun hiervoor.

De heer Kocx: Voorzitter. Woorden van gelijke strekking. Complimenten aan de portefeuillehouder of misschien wel portefeuillehouders in de loop der tijd. Prima zo. Nog een oproep, het wordt goedkoper, dus wij houden geld over in de exploitatie. Mijn voorstel zou zijn om dat geld uit de exploitatie te halen of in ieder geval alvast te parkeren om te kijken wat wij daar mee kunnen in het kader van de schuldsanering.

De heer Taks: Voorzitter. De heroriëntatie van het archiefbeheer is gestart in 2012 met de bedoeling om te komen tot een efficiënter en goedkoper archiefbeheer. Die doelstelling is nu gerealiseerd. Waardering daarvoor voor de portefeuillehouder. Dat is natuurlijk ook het resultaat dat wij wilden bereiken.

De heer Van der Kallen: De heroriëntatie is eerder dan 2012 begonnen. In 2012 was de besluitvorming met de voorbereiding. Het was een prachtig project en het is zeker, mijnheer Kocx, dat ook mijn voorganger, ik heb het eerst mogen doen en daarna Jan Slenders. Ik heb het laatste stukje mogen doen, maar het is inderdaad een samenwerking van twee portefeuillehouders. Wij zijn heel blij met het resultaat. Archieven zijn vaak een beetje vergeten. Ik was blij dat ik het mocht doen, omdat ik wat ervaring met rekenkamercommissies had als onderzoeker met, hoe werkt dat nou bij met name gemeenten. Het is gewoon een prachtig resultaat. Uw suggestie kan meegenomen worden in de latere besluitvorming, die ook nog naar het Algemeen Bestuur zal gaan over het duurzaam financieel beheer.

De voorzitter: Morgen vindt de opening van het archief plaats.

Besloten: Het Algemeen Bestuur neemt de mededeling voor kennisgeving aan.

4.b Aanbevelingen rekenkamercommissie rapport Nationaal Bestuursakkoord Water

De heer Sneepe: De vorige keer heb ik de vraag gesteld over aanbevelingen 2 en 3. Ik begrijp nu toch dat dit niet wordt overgenomen. De vraag is dan, waarom zijn die aanbevelingen gedaan. Misschien is het een overweging om voor de standaardmethodiek van de evaluatie van grote projecten explicieter effecten per project aan te geven.

De voorzitter: U hebt daar in de vorige Algemeen Bestuursvergadering om gevraagd en in gevolg van uw enthousiasme ben ik daar als portefeuillehouder in meegegaan. Ik werd daar tijdens de vergadering al op gewezen. U kunt teruglezen in de notulen dat ik gezegd heb dat het twee kanten kan opvallen. Wij hebben daar nadien als Dagelijks Bestuur over gesproken en het blijkt dat wat u vraagt, aanbeveling 2 en 3, naar de mening van het Dagelijks Bestuur al gebeuren, aanbeveling 2 via de jaarrekening en aanbeveling 3 middels de management letters. Dat is het antwoord van het Dagelijks Bestuur. Als u zegt, dat is voor mij niet voldoende om die projecten goed te kunnen beoordelen, dan moeten wij het daar op een later moment nog eens over hebben. Volgens mij geeft de jaarrekening wel een goed beeld – althans dat zou moeten – van de gegevens.

De heer Sneepe: Het was even nog, voorzitter, waarom die aanbevelingen dan waren gedaan.

De voorzitter: Dat weet ik niet. Dat moet u aan de rekenkamercommissie vragen.

De heer Sneepe: Verder ben ik tevreden met het antwoord.

Besloten: Het Algemeen Bestuur neemt de mededeling voor kennisgeving aan.

5. Ingekomen stukken

De voorzitter: Er zijn geen ingekomen stukken.

6. Rondvraag

De heer Sneepe: Voorzitter. Er stond op 4 februari een artikel in De Telegraaf van de heer Van den Burg, dat suggereert dat er bij natte natuurplekjes wellicht een relatie te leggen is met het risico op ziektes, omdat natte natuurplekjes een broedplaats kunnen vormen voor muggen. Ik weet niet in hoeverre dat allemaal juist is, maar wilde toch even voorleggen of wij daar in onze afweging voor het ontwikkelen van natte natuurplekjes wel of geen rekening mee houden of moeten gaan houden in de toekomst. De tweede vraag. In de rondvraag van de vergadering van oktober heb ik aan de orde gesteld het slootonderhoud bij Santfort 30, 32 en 34 in Hoogerheide. Ik ben even benieuwd of daar al iets meer gedaan is.

De voorzitter: Over de eerste vraag van de heer Van den Burg en de muggen, daarvan krijg ik een déjà vu. Dat is volgens mij een jaar of elf geleden regelmatig in het Algemeen Bestuur aan de orde geweest. Wij weten allemaal dat je als waterschap je best doet om zaken te ontwikkelen en wij zijn ook een waterschap, dus het heeft vaak consequenties dat wij meer oppervlaktes van water krijgen. Daarmee heb je ook meer kans op het toenemen van muggen, ik denk dat dat zo is, alleen ja, wat moeten wij hiermee? Het is het een of het ander. Als u zegt, laten wij geen waterpartijen aanleggen, dan hebben wij ook geen muggen, dus laten wij daar maar voor kiezen, dan hebben wij een andere discussie met elkaar volgens mij. Ik stel vast dat u er aandacht voor gevraagd heeft en degene die het op wil pakken, mag wat mij betreft zijn gang gaan. De tweede vraag is kennelijk een vraag uit de vorige Algemeen Bestuursvergadering. Wij zijn gewend dat vragen schriftelijk worden beantwoord als dat niet tijdens de vergadering gebeurt, maar dat is nog niet gebeurd begrijp ik.

De heer Sneepe: Niet dat ik het weet.

De voorzitter: Nee, dan moeten wij daar nog even op wachten. Wij zoeken dat uit.

De heer Mureau: Er is vanavond al kwistig met complimenten gestrooid en dat wil ik nog eens dunnetjes over doen. Ik was op 2 februari op een informatiebijeenkomst van het waterschap in Made. De zaal was goed gevuld, het was een avond naar aanleiding van de wateroverlast eind deze zomer. Dat zet op voorhand de mensen aan het denken, wat voor avond wordt dit? Wordt er met rotte eieren gegooid naar het waterschap of wordt het een constructieve avond. Al snel bleek het tweede. Een korte informatieve inleiding en daarna werd er in groepjes uiteengegaan en daar ontstonden tot mijn grote vreugde zo maar zes huiskameroverleggen. Weliswaar niet in een huiskamer, maar het gebeurde. Dat leidt tot veel enthousiasme bij zowel de aanwezige boeren als ook bij de medewerkers. Iedereen ging die avond met een goed gevoel huiswaarts. Niet dat er daadwerkelijk zaken opgelost waren, maar er zijn een hoop suggesties aangedragen

om op een praktische manier het watersysteem te verbeteren. Ik heb zowel tijdens de avond als achteraf van bezoekers van die avond en ook van de organisatie goede geluiden daarover terug gehoord. Dus een aanmoediging om op die ingeslagen weg door te gaan.

De voorzitter: Wij hebben toen even discussie gehad over de huiskamergesprekken, zoals jullie dat toen voorstelden en dit was eigenlijk het type huiskamergesprek wat ik toen voorstelde. Ik ben blij dat het in goede aarde is gevallen.

De heer Mureau: Dan bleken wij het toch eens te zijn.

De voorzitter: Dat is vaak zo. Dat heet communicatie.

Mevrouw Raedts: Ik wil het bestuur wijzen op een artikel in de Volkskrant van gisteren met de titel "Waar blijft al het landbouwgif?". Er blijken zeker twee keer zoveel bestrijdingsmiddelen voor land- en tuinbouw verkocht te worden dan er gebruikt worden. Dus de vraag is, waar blijft dat verschil? Een van uw collega-waterschapsbestuurders van het Hoogheemraadschap Delfland heeft al gezegd: "Wij vinden dat wij de lijsten van verkochte middelen, hoeveel ervan verkocht is, zo snel mogelijk willen weten, omdat wij daar als waterschap op moeten anticiperen." Heeft u daar kennis van genomen en zo ja, gaat u actie ondernemen, eventueel in Unie-verband?

De voorzitter: Het laatste is al het geval, het wordt door de Unie al opgepakt. Als wij daar meer duidelijkheid over krijgen dan zullen wij dat aan u meedelen.

Mevrouw Raedts: Gaat Waterschap Brabantse Delta zelf ook nog iets ondernemen?

De voorzitter: Als daar via de Unie aanleiding voor is, ja, vast en zeker.

Mevrouw Raedts: Dan horen wij dat graag terug.

De heer De Boer: Voorzitter. De knipselkrant bestaat al lang niet meer. Wij worden nu dagelijks bestookt met allerlei berichten via e-mail. Zo zag ik onlangs een interessant artikel over de Nederlandse watersector in Zuid-Afrika. Misschien niet helemaal toevallig, maar daar wordt gesproken over een zeer interessant project, de Bergrivier. Dat intrigeert mij ook, ik zou die Bergrivier ook wel eens willen zien, want daar liggen veel kansen voor de Nederlandse watersector en er zijn diverse bedrijven en overheden naar Zuid-Afrika afgereisd om kennis te exploiteren en businesskansen te benutten. Ik vroeg mij af of wij ook voor dit project gevraagd zijn of dat wij ergens in dit project participeren.

De heer Meuleman: Wij zijn niet bij dit project betrokken, wel bij een ander project in Zuid-Afrika. Dat project behelst het opzetten van waterschapsachtige organisaties in Zuid-Afrika. Dan praat je meer over de governance, hoe organiseer je waterbeheer in Zuid-Afrika.

De voorzitter: Volgens mij is de heer Van Stokkom ook bij dat project betrokken. U vraagt een beetje naar de bekende weg. Dat is mooi, dus wij hebben er gewoon tijd voor.

7. Sluiting

De voorzitter: Bedankt voor uw inbreng en aandacht op deze avond en ik sluit deze openbare vergadering om 21.15 uur. Ik nodig u uit voor een besloten vergadering over de afvalwaterpersleiding.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van het Algemeen Bestuur op 23 maart 2016.

De 1^e loco-dijkgraaf

De secretaris-directeur

C.A.A. Coppens

ir. H.T.C. van Stokkom